

Rep. Nr. 10/15

*

AR. NB-017-04
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
26 februari 2015 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van het Comité
van 28 mei 2004

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van: DE HEER A..., tandarts, wonend te XXXX,
appellant, die ter zitting niet verschijnt

Tegen: RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,
geïntimeerde, voor wie is verschenen, meester
B... loco meester C... advocaat te XXXX.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 22 januari 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 28 mei 2004, betekend aan tandarts A... op 29 juni 2004;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van tandarts A... van 23 juli 2004, ontvangen ter griffie op 29 juli 2004;
- de akkoordconclusie opgemaakt voor de geïntimeerde, die door beide partijen voor akkoord werd ondertekend op 9 oktober 2014 en ontvangen werd ter griffie van de Kamer van beroep op 10 oktober 2014;
- de vaststelling van rechtsdag op 22 januari 2015.

Op de openbare terechtzitting van 22 januari 2015 werd de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) bij het RIZIV vertegenwoordigd door haar raadsman. Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de akkoordconclusie voor de geïntimeerde.

De appellante is op deze terechtzitting niet verschenen.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 26 februari 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

*
*   *

1. Voorwerp van de oorspronkelijke vordering

Door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) werd een onderzoek gevoerd naar de aanrekening van prestaties door tandarts A... in de periode van 1 januari 1998 tot en met 30 juni 1999.

Er werden hem volgende inbreuken ten laste gelegd :

- 1) Het aanrekenen van niet verleende verstrekkingen.
- 2) Het overtreden van de regel van de opereerstreken inzake stomatologie, met daarbij het aanrekenen van een tweede verstrekking aan 100% in plaats van aan 50% en het aanrekenen van een tweede verstrekking uitgevoerd in dezelfde opereerstreek die niet aanrekenbaar is.

De waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen werd door de DGEC in totaal bepaald op € 2.743,44.

2. De bestreden beslissing van het Comité

Het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle verklaarde in haar beslissing van 28 mei 2004 de ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield ze.

Bij dezelfde beslissing werd vastgesteld dat de termijn van drie jaar voor het opleggen van een administratieve geldboete verstreken was.

Tandarts A... werd met toepassing van artikel 141, § 5 van de ZIV-wet 1994 veroordeeld tot de terugbetaling van de waarde van de weerhouden verstrekkingen voor een bedrag van € 2.743,44.

3. De vordering van de partijen in hoger beroep

3.1. Tandarts A... (de appellant) heeft bij verzoekschrift van 23 juli 2004 beroep aangetekend tegen de voormelde beslissing van het Comité van 28 mei 2004.

Hierbij werden de beide tenlasteleggingen op gemotiveerde wijze betwist met verwijzing naar het door hem geleverde bewijsmateriaal, dat volgens de appellant ten onrechte door het Comité buiten beschouwing werd gelaten.

3.2. Bij akkoordconclusie van 9 oktober 2014 stellen de partijen dat zij, om alle specifiek aan deze zaak verbonden elementen die zij aanhalen, akkoord zijn om een einde te stellen aan de betwisting zoals deze zich in de huidige stand van de zaak voordoet.

Beide partijen zijn het eens dat de door de appellant bestreden beslissing genomen door het Comité op 28 mei 2004 om deze redenen zou worden vernietigd.

*
*   *
*

4. Beoordeling

4.1. De tenlasteleggingen in deze zaak hebben betrekking op feiten uit de periode van 30 maart 1999 tot 30 juni 2000.

De ten laste gelegde feiten werden aan de appellant ter kennis gebracht bij processen-verbaal van vaststelling van 3 maart 2000 en 14 maart 2000.

De tenlasteleggingen worden integraal betwist door de appellant.

4.2. Bij akkoordconclusie van 9 oktober 2014 bevestigen beide partijen dat zowel de aard en de omvang van de ten laste gelegde

feiten, alsook de ingeroepen inbreuken op de nomenclatuur ter zake het voorwerp van ernstige betwisting uitmaken.

Het verweer van de appellant wordt samengevat als volgt :

“In essentie stelt appellant dat de bewoordingen van de getuigen en diens verklaringen niet geloofwaardig zijn en worden tegengesproken door andere verklaringen. De eerste verklaringen zijn afgelegd in dwingende omstandigheden en bepaalde beweerde inbreuken zijn gewoon het gevolg van gebruikte software. Tenslotte stelt appellant dat bepaalde bewoordingen niet correct zijn geïnterpreteerd”. Ter staving van deze stelling werden door de appellant destijds tal van stukken voorgelegd.

Sinds de processen-verbaal van vaststelling is intussen nagenoeg 15 jaar verlopen. Binnen het kader van het hoger beroep, aangetekend in 2004, blijken er nauwelijks procedurestappen te zijn ondernomen.

In deze omstandigheden is het volgens de partijen duidelijk dat het beginsel van behandeling en beslechting van de zaak binnen een redelijke termijn, ruimschoots is overtreden.

De partijen besluiten dat de beoordeling van de feiten en tenlasteleggingen hierdoor, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier, ten eerste wordt bemoeilijkt en dat hetzelfde geldt voor de bewijsvoering, die voor elk van de partijen in feite onmogelijk wordt gemaakt.

4.3. De Kamer van beroep kan de vaststelling betreffende de overschrijding van de redelijke termijn in deze zaak enkel bijtreden.

Deze overschrijding heeft op zich geen verval van de vordering tot gevolg.

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R.v.St. 3 juni 2004, Monstrey, nr. 132;001, R.v.St. 10 juni 2004, Baelden, nr. 132.234, www.raadvst-consetat.be).

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake gevolgen voor de beoordeling van de betwiste tenlasteleggingen,

Ten aanzien van deze tenlasteleggingen verklaren beide partijen dat het moeilijk is om de voorliggende bewijselementen alsnog te controleren en dat ook de mogelijkheid van (tegen)bewijs of tot het stellen van extra onderzoeksdaden is aangetast door het tijdsverloop.

Zoals door de partijen ook wordt bevestigd, maakt het bewijs van de ingeroepen feiten en de bewijswaarde van de verklaringen opgenomen in de processen-verbaal in deze zaak precies het voorwerp van ernstige betwisting uit.

In deze omstandigheden blijkt de geïntimeerde niet meer aan te dringen op de vordering om de betwiste tenlasteleggingen als bewezen te weerhouden en vragen de partijen dat de beslissing van het Comité integraal wordt vernietigd.

Deze vraag kan, gelet op de gevolgen van de manifeste overschrijding van de redelijke termijn voor de bewijsvoering en de rechten van verdediging, worden bijgetreden.

*
*   *

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en om de hoger vermelde redenen gegrond zoals hierna bepaald.

Vernietigt de bestreden beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 28 mei 2004.

Opnieuw wijzend.

Stelt vast dat de tenlasteleggingen niet kunnen worden weerhouden wegens overschrijding van de redelijke termijn en dat de oorspronkelijke terugvordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle gesteund op deze tenlasteleggingen om dezelfde reden af te wijzen is.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 26 februari 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering,

opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

M. DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters André Tielens en Kris Poulin, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Frank De Neve en de heer Jean-Paul Michiels, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de tandheelkundigen.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.